

har udvillet sig til det Maal, at der ikke er noget Andet, at gjøre, end at bruge det konstitutionelle Middel, som kaldes det yderste, skøndt det i dette Tilfælde ikke er det, nemlig at negte Finantsloven. En Negtelse af Finantsloven er kun det yderste konstitutionelle Middel, naar der ikke er tilveiebragt en Bevilling for den Tid, i hvilken en Opløsning kan være. Da er der efter Forfatningen intet Andet for Regjeringen, at gjøre, end at fratrage, hvis den ikke vil bryde Grundloven, og det maa selvfølgelig forudsættes, at det vil den ikke. Naar der derimod er tilveiebragt en midlertidig Bevilling, er det ikke det yderste konstitutionelle Middel. Det bliver det først, dersom denne Afstemning fører til Finantslovens Forkastelse, dersom Ministeriet som Følge deraf opløser Rigsdagen, og dersom Rigsdagen da kommer tilbage, og ikke giver Regjeringen nogen ny Bevilling, hvad jeg er overbevist om, at en Rigsdag, valgt under saadanne Omstændigheder, ikke vil gjøre. Jeg vil stemme for Finantslovens Forkastelse, fordi jeg betragter det som en Fornærmelse imod den danske Rigsdag og imod det danske Folk, at de Mand, som i Aarene før 1864 have forskyldt saa store Ulykker for vort Fædreland, atter ere mødte her og vedblive at byde Folkets Villie Trods.

Konseilspræsidenten. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) har stillet en Opfordring til Konseilspræsidenten om at udtale sig angaaende Situationen og Ministeriets Stilling til denne. Jeg kunde fristes til at kalde denne Opfordring en besynderlig Opfordring. Naar der er Spørgsmaal om en Negtelse af Finantsloven, er Situationen og hele Stillingen vistnok fuldkommen klar, og jeg er overbevist om, at der ikke er et eneste Medlem af det høje Thing, som ikke er fuldkommen paa det rene med, hvorledes Situationen er. Hvad det konstitutionelle Spørgsmaal angaar, har for Øvrigt Finantsministeren i Formiddags udtalt sig saa udførlig og udtømmende, at jeg ikke finder Anledning til videre at komme ind paa denne Sag og at gjenoptage en Forhandling derom.

Frederiksen. Jeg agter ikke at deltage i den Forhandling, der her føres. Det maa være mig tilladt med et Ord at tilbagevise den Sigelse, der nylig blev fremsat af det ærede Medlem for Svendborg (S. A. Hansen), nemlig den, at der, naar vi Andre, ikke udtale os over for de idelige og idelige Gjentagelser, som mæde os fra den anden Side, i denne vor Længsel ligger en Billigelse. Jeg for mit Vedkommende har Sag for Sag søgt at vise, hvem der er Skyld i det, hvorom det her væsentlig tvistes, nemlig hvem der viser Mangel paa Smødefommen, hvem der er Skyld i den Stiltand i Lovgivningen, hvorom her er Spørgsmaal. Dels dette Spørgsmaal, dels Spørgsmaalet om det parlamentariske System, om

hvilket der nu 10—20 Gange er gjentaget en Anskuelse, som er modsat den, der ofte er bleven udtalt fra vor Side, og dels det, at der er blevet gjentaget en Opfattelse af Regjeringens eller visse af dens Medlemmers Forhold udadtil, hvor ofte denne end er bleven gjendrevet fra de forskjellige Sider, indeholder ikke den fjerneste Anledning for os til at svare. Der er en Forklaring, som ligger nær, og det er den simple Forklaring, at hvad der ikke er værd at svare paa, svarer man ikke paa. Langt mindre har jeg for mit Vedkommende lyst at deltage i hele den Forhandling, der her føres, fordi den jo ikke angaar Sagen, men Spørgsmaal om Magt og om Personer. Spørgsmaal, hvorpaa jeg i det Hele taget ikke i fjerneste Maade ønsker at indlade mig.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet.

Jeg havde ganske vist heller ikke tænkt at tage Ordet under denne Sags Behandling, og hvorvel der kunde være givet adskillig Opfordring dertil ved tidligere fremkomne Ytringer, har jeg dog modstaet Tilbøieligheden til at udtale mig derover. Hvad selve Situationen angaar, er det klart, at det var Finantsministerens Sag at give de fornødne Meddelelser desangaaende, og jeg tror, at hans Foredrag, foruden at indeholde Fremstillingen af de konstitutionelle Forhold andeksteds, som der for Øvrigt var givet ham Anledning til at udtale sig over, ogsaa indeholdt meget bestemte Udtalelser, der vare saa tydelige, at Enhver, som vilde forstaa dem, kunde det, om hvorledes den Stilling, som nu foreligger, bliver opfattet fra Regjeringens Side. Heller ikke kan jeg finde nogen Opfordring til at udtale mig med Hensyn til, hvad der overhovedet er passeret under de nu forløbne 5 Maanedes af denne Samling; med Hensyn til de atter og atter gjentagne Ytringer i saa Henseende kan jeg holde mig til, hvad der blev ytret af den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schørring), strax da han begyndte sit Foredrag, nemlig, at man maa høre Meget, inden Dreengaa. Jeg vil for at bruge et andet Ord, der har latinsk Oprindelse, sige, at man efterhaanden vænnes til ikke at forbauses over Noget. Efter hvad man har oplevet, kunde det saaledes ikke forbause mig, at det her atter er gjentaget, at Skylden for at Tingene ikke have haft en anden Gang i denne Samling, har ligget i, at Ministeriet paa ingen Maade vilde komme Thinget i Møde, men at derimod den fremratte Haand fra Flertallets Side i denne Samling her i Salen var stude tilbage og atter stude tilbage fra Regjeringens Side. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) yttrede, at man som saa mild og stille ind i denne Sal for dog at se, om man ikke kunde komme til i Høilighed at mødes med og at forhandle med Ministeriet; men naar jeg erindrer den Modtagelse,